

XXX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Eneret til Anlæg og Drift af Sporveje i offentlige Gader og Veje.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 1ste Marts 1895.)

Udvalget erkender, at det er nødvendigt saa snart som muligt ad Lovgivningsvejen at fastslaa ny Regler for Meddelelsen af Eneret til Drift af Sporveje, da adskillige af de ældre Sporvejskoncessioner løbe ud inden forholdsvis kort Tid, nogle omkring Aaret 1902, en enkelt endog allerede med Udgangen af næste Aar, medens ingen af de nugældende Love om Sporveje, Loven af 23de Januar 1862 saa lidt som Loven af 20de Februar 1875, indeholder Bestemmelser for, hvorledes der skal forholdes ved Udløbet af de meddelte Koncessioner, eller tillægger vedkommende Minister nogen Myndighed til at forny disse. Loven af 1862 foreskriver kun, at det hele Anlæg ved Enerettens Udløb uden Bederlag skal tilfalde Staten, men giver ingen som helst Hjemmel til at forlænge Eneretten, og Loven af 1875 indeholder vel med Hensyn til Sporveje, der drives ved Lokomotiver, en saadan Hjemmel for Ministeren under den Forudsætning, at vedkommende Vejbestyrelse anbefaler en Forlængelse af Eneretten, men i modsat Fald mangler der ogsaa her Regler for Forholdets

Ordning. Naar der saaledes af Hensyn til de bestaaende ældre Sporvejskoncessioner, for hvis Vedkommende Udløbet af Eneretten er nær forestaaende, i høj Grad er Trang til ny Lovregler, vil det sikkert findes naturligt, at man ikke begrænser sig til at give Forskrifter alene om dette enkelte Forhold, men at Spørgsmaalet om Ordningen i det hele af Sporvejsforholdene samtidigt optages til Overvejelse og Løsning, og det saa meget mere som det under den stærke Udvikling, Sporvejstrafikken i en Aarrække har haft, noksom har vist sig, at den Ordning af disse Forhold, der uden tilstrækkelige Erfaringer derom blev fastslaaet ved Loven af 1862, paa ikke saa mange Punkter er temmelig mangelfuld. Man havde den Gang heller ikke tilstrækkelig aabent Øje for den Indflydelse, der ved Meddelelsen af en Sporvejskoncession med Rette tilkommer vedkommende Vejkommune, og Udvalget er enigt i at erkende, at den Hovedregel, der nu tilsigtes indført ved Lovforslaget, hvorefter det er Gade- eller Vejbestyrelsen, der under Ministerens Approbation bestemmer, om og paa hvilke Betin-